

[Justitsministeren]

grupper, men her, som når det drejer sig om betinget dom i øvrigt, for at finde ud af, om den pågældende er egnet til den sanktion, der er tale om. Derfor har enhver tale om, at dette skulle være at indføre princippet om ulighed for loven, at det skulle være udtryk for en social selektion, ingen berettigelse.

Kaution var hr. Wilhjelm inde på. Det får vi lejlighed til at drøfte senere. Der er en sag for højesteret nu, hvor der tages stilling til, om den beslutning, der blev truffet af landsretten, er i overensstemmelse med retsplejeloven og dens forudsætninger eller ej; det skal jeg ikke komme ind på her, kun sige, at grundloven jo forudsætter, at der i visse tilfælde kan blive tale om at stille kaution.

Det afgørende er, at det, der foreslås her, efter min opfattelse, og jeg håber efter flertallets opfattelse, er udtryk for et forsøg på en reform, som kan medvirke til, at de, der måske havde de mindste muligheder for at tale et fængselsophold, de mindste muligheder for at vende tilbage til noget fornuftigt bagefter, nu får en chance i kraft af samfundstjenesten.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Det kan være, man har forset sig på ordet »socialt« diskriminerende og »social« selektion, så lad os droppe dette »social«, hvis man opfatter det så firkantet, at det er noget veldefineret, der går på en hel samfundsgruppe. Men det er klart, at når man vil lægge personundersøgelser til grund, skal der ske en selektion, og det er under alle omstændigheder et brud på princippet om lighed for loven.

Så siger hr. Bernhard Baunsgaard og nu ministeren og sikkert flere andre: ja men der foregår jo sådanne vurderinger af personer i forvejen. Ja men undskyld mig, jeg troede, at reglerne i et retssamfund var sådan, at man kan afvige fra standardsanktionerne, hvis det er en afvigelse til det lempeligere for en særlig udsat gruppe. Det er jo det, der sker med de normale personundersøgelser i forbindelse med frihedsstraf. Er der nogle, som erklæres fuldstændig strafuegnede, kan de blive stillet lempeligere, end de ellers ville være blevet stillet, og end det store flertal bliver stillet i den sag. Det er noget ganske andet, for jeg går ud fra, at de fleste, der falder inden for

de lovovertrædelseskategorier, som denne forsøgsordning og senere den generelle ordning vil komme til at gå på, ikke skal fiskes ud ved det dér personundersøgelsesfilter, så her er det altså det modsatte, der sker. Man vil pille et mindretal ud, som skal stilles ringere end normen, og det er diskriminerende, hvordan man end vender og drejer det. Det er, kald det så social eller personlig diskrimination.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, hele denne historie er karakteriseret på en ganske enkel måde, nemlig ved, at ministeren – og det siger noget om hans og regeringens og socialdemokratiets tankegang – siger: vi skal have undersøgt, om de og de personer egner sig til samfundstjeneste. Ja men man siger jo ikke i almindelighed: vi skal have undersøgt ved enhver lovovertrædelse, om den pågældende egner sig til en frihedsstraf. Da kendte vi godt resultatet i forvejen: der er ingen, der egner sig til frihedsstraf, men sådan opstiller man ikke problemet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 77 stemmer mod 38; 17 stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til justitsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

Forslag til lov om køb på kredit.

(Lovforslag nr. L 87. Fremsat 29/1 82. Første behandling 12/2 82. Betænkning 18/5 82).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 7 ændringsforslag af Wilhjelm (VS) og Waldorff (VS) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Wilhjelm (VS) og Waldorff (VS):